

THE DEVELOPMENT ASEAN LEADERSHIP INDICATORS OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN THE FACULTY OF PHYSICAL EDUCATION

Supranee Kwanboonchan, Sowwanee Sikkhabandit, Peerapong Sithiamon

Graduate School, North Bangkok University

Abstract

The purpose of this study was to develop ASEAN leadership indicators of undergraduate students in the faculty of physical education. In phase I, Eighteen experts had been surveyed and interviewed. In phase II, researcher created and developed ASEAN leadership indicators by using Delphi Technique 3 times with 22 expertise. Data was analyzed with median and interquartile range. The survey reliability, using Cronbach's Alpha coefficient technique, was .98.

Findings that the development ASEAN leadership indicators consisted of 6 primary components, 21 secondary components and 63 indicators. The 6 primary components were 1) Roles as ASEAN Citizen consisted of 5 secondary components 15 indicators. 2) Leadership consisted of 3 secondary components 11 indicators 3) Communication consisted of 5 secondary components 11 indicators 4) Team Working consisted of 3 secondary components 10 indicators 5) Student's Capability consisted of 2 secondary components 7 indicators and 6) Goodness and Ethics consisted of 3 secondary components 9 indicators.

Key Words: Indicators/Leadership/ASEAN

การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา

สุปราณีวี ขวัญบุญจันทร์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, พีระพงษ์ สิทธิอมร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา การดำเนินการวิจัย ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจความคิดเห็นและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 18 คน ขั้นตอนที่ 2 สร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ จำนวน 22 คน ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) 3 รอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.98

ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา มี 6 องค์ประกอบหลัก 21 องค์ประกอบย่อย และ 63 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ ดังนี้ (1) บทบาทความเป็นพลเมืองอาเซียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย 15 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ (2) ภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย 11 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ (3) การสื่อสาร ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย 11 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ (4) การทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย 10 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ (5) คุณสมบัติของนิสิตคณะพลศึกษา ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย 7 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ และ (6) คุณธรรมและจริยธรรม ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย 9 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์

คำสำคัญ: ตัวบ่งชี้/ภาวะผู้นำ/อาเซียน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เริ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในแต่ละฉบับมีจุดเน้นในการพัฒนาประเทศไม่เหมือนกัน ดังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ฉบับปัจจุบัน ที่กำหนดไว้ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2554 ความว่า ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่ คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เน้นการเตรียมความพร้อมและปรับตัวสู่สังคมโลกและสังคมภูมิภาค สร้างความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และที่สำคัญมาก ๆ คือ เน้นการสร้างความร่วมมือในการเข้าประชาคมอาเซียน ด้วยการพัฒนาศักยภาพ และเสริมสร้างสถาบันการศึกษาให้มีมาตรฐาน จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เป็นแผนที่กำหนดยุทธศาสตร์ของประเทศ ซึ่งทางด้านการศึกษาก็มีการกำหนดแผนพัฒนาด้วยเช่นกัน

ดังแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ อุดมศึกษาไทย เป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติ และชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นไทย ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน โดยผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดงาน สามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นใช้กลยุทธ์ผ่านการนำองค์การเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้ เป็นมืออาชีพ และเป็นวิชาชีพที่ยอมรับของสังคม

รัฐบาลให้ความสำคัญกับประชาคมอาเซียน และให้การสนับสนุนในด้านการสร้างความสามัคคีและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมอาเซียนและส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ในเอเชียภายใต้กรอบความร่วมมือด้านต่าง ๆ และเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม” ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 ได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 5 คือเรื่อง การยกระดับคุณภาพบัณฑิตอย่างก้าวกระโดด เปลี่ยนกระบวนทัศน์ การเรียนรู้ของบัณฑิต เปลี่ยนจากการท่องจำเป็นการวิเคราะห์ เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพระหว่างทำงานและเก่ง ความดี โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม มีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อตนเองและสังคม โดยมีการติดตามประเมินคุณภาพ และพัฒนาบัณฑิตหลังเข้าสู่ตลาดงาน เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพงานในสังคมอาเซียน

สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างปัญญาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าต้องพัฒนาการอุดมศึกษาให้เจริญ และต้องทำให้การอุดมศึกษาเป็นโครงสร้างพื้นฐานของชาติ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นสูงที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยมีหน้าที่หลัก 4 ประการ คือ การสอนและผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บทบาท

หน้าที่สำคัญของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และพัฒนาประเทศ บุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ หน้าที่ของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตจึงไม่เพียงแต่จัดการเรียนการสอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน โดยคุณสมบัติของบัณฑิตในระดับอุดมศึกษา ให้มีความรอบรู้ มีความรับผิดชอบ มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ มีประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นผู้ใฝ่รู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรอบคอบ มีการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล เป็นผู้มองการณ์ไกล รู้จักการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เชื่อมมั่นในตนเอง เป็นผู้มีความใจกว้างขวาง ซื่อสัตย์สุจริต และมีความยุติธรรม ดังนั้นการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีความรู้ และคุณธรรม จึงเป็นความคาดหวังที่สำคัญของสังคมที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จ และการที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะข้างต้นนั้น คณะวิชา และฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต จึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานิสิต คือ ทั้งในด้านวิชาการ และทักษะชีวิต โดยการจัดประสบการณ์ให้นิสิตได้เรียนรู้ในเรื่องประสบการณ์ชีวิตและจิตสำนึกที่ดีของบัณฑิต ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในขณะที่ยังเป็นนิสิตอยู่ การทำกิจกรรมของนิสิตในมหาวิทยาลัยจะมีส่วนช่วยให้นิสิตได้เรียนรู้

ภาวะผู้นำจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จ ความก้าวหน้าของบัณฑิต และความสำเร็จของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นแหล่งผลิตบุคลากรที่เป็นผู้นำในสาขาต่าง ๆ และมีส่วนในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งการแข่งขันในโลกของศตวรรษที่ 21 และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และวิทยาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างความตื่นตัวในการพัฒนาคุณภาพของคนในแต่ละประเทศ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมา ทฤษฎารมนุษยจึงมีความสำคัญยิ่งกว่าทฤษฎารธรรมชาติ การพัฒนาศักยภาพของคนเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อที่จะได้เป็นผู้นำทางความคิดในการพัฒนาตนเองและประเทศชาติต่อไป (วรวิทย์ จิรสุนทรธรรม. 2553: 2) ปัจจัยที่จะช่วยในการพัฒนานักศึกษาให้มีความเป็นผู้นำที่ดีของสังคม รู้จักสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น การเข้าสังคม มีความรู้ใน วัฒนธรรมประเพณี และค่านิยม เพื่อปฏิบัติตนในสังคมได้ถูกต้อง รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีบุคลิกภาพเหมาะสม รับผิดชอบต่อความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ความคิด อารมณ์ และความสัมพันธ์ทางสังคม (เสถียร แบนเหลือ . 2550: 26) การเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ คนจึงต้องมีความรู้ และทักษะเพื่อการปรับเปลี่ยนตัวเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สภาวการณดังกล่าวบีบบังคับให้สังคมไทยต้องพัฒนาศักยภาพของคน โดยเร่งสร้างภาวะผู้นำในแต่ละระดับชั้นเพื่อให้คนไทยมีศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถของชุมชน องค์กร และประเทศ (สุรัชย์ คุ่มสิน. 2546: 18)

การที่สังคมไทยมีจำนวนผู้นำน้อยอาจเป็นเพราะคนไทยมีเจตคติว่า งานผู้นำ คือ งานของคนที่มีตำแหน่งหน้าที่ มีอำนาจฐานะทางสังคมสูง คนธรรมดาไม่สามารถทำอะไรได้ หรือ การเป็นผู้นำเป็นสิ่งที่คนธรรมดาไม่สามารถที่จะเรียนรู้ได้ แต่จากการสำรวจพบว่าไม่จริง การจะเป็นผู้นำต้องประกอบไปด้วยความสามารถ และทักษะทุกอย่างที่สามารถระบุได้ และสามารถเรียนรู้ได้ มีผู้นำที่มีความสามารถอยู่มากมายใน หมู่ ครู พระ อาสาสมัคร ผู้บริหารจัดการ ข้าราชการ คนที่เป็นผู้นำ คือ คนที่เริ่มต้นจากการเชื่อมั่นในตนเอง และคนที่รู้จักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (วิทยากร เชียงกูร. 2547: 32-33) ซึ่งสอดคล้องกับ จีระ หงส์

ลดารมภ์ (2549: ออนไลน์) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำเยาวชน คือ เป็นการเรียนรู้นอกกรอบ ให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ในชีวิตจริง และให้โจทย์นำไปคิดต่อ คือ อนาคตของประเทศในอีก 15 ปีข้างหน้าจะเป็นอย่างไร และอีก 15 ปีข้างหน้า ตัวเราจะเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เด็กได้กำหนดเป้าหมายของตัวเอง นอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ คือ การเป็นคนมีคุณธรรม จริยธรรม มีการใฝ่รู้ตลอดเวลา มีวินัย ทำงานเป็นทีม มองอนาคต และมีมารยาทในสังคม รักษาวัฒนธรรมไทย

ในสังคมปัจจุบันนิสิตเข้ามามีบทบาทในการทำกิจกรรมน้อยลง อาจด้วยสาเหตุด้านสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และค่านิยม นิสิตส่วนใหญ่มีความสนใจในการทำกิจกรรมน้อยลง ไม่เห็นคุณค่าหรือความสำคัญของการทำกิจกรรม ทั้งในแง่การพัฒนาตนเอง หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม หรือนิสิตบางส่วนที่ทำกิจกรรมก็ยังคงขาดความรู้ ขาดทักษะ ขาดประสบการณ์ ขาดอุดมการณ์ และขาดภาวะผู้นำในการทำงาน ทำให้การดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ เป็นในรูปแบบเดิม ๆ ขาดความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมที่เป็นรูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน อีกทั้งเมื่อนิสิตจบการศึกษาเป็นบัณฑิต และออกไปทำงานในองค์กรต่าง ๆ ก็พบว่า บัณฑิตมีจุดบกพร่องในด้านต่าง ๆ เช่น ความนับถือและเกรงใจผู้อื่น มีความบกพร่องในจริยธรรม มุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตน ขาดความอดทน ขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ไม่มีความรับผิดชอบ และขาดภาวะผู้นำ (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2553)

การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิต คณะพลศึกษา จึงมีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างมากในการที่จะทำนิตินิยมกรอบแนวทางในการปฏิบัติเพื่อที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นผู้นำในอาเซียน รุ่งรังษี วิบูลชัย (2544: 36) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของตัวบ่งชี้ว่า ตัวบ่งชี้จะให้สารสนเทศเป็นองค์รวมอย่างกว้าง ๆ แต่มีความชัดเจนเพียงพอที่จะใช้ในการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ หรือใช้ในการประเมิน ตัวบ่งชี้มีถูกพัฒนาขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ เพื่อการกำกับ หรือ ประเมินระบบการศึกษา สายสมร ศักดิ์คำดวง (2551: 17) สรุปว่า ตัวบ่งชี้มีประโยชน์ในการใช้เป็น “มาตรฐานหรือไม้บรรทัด” วัดผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการแล้วนำไปปรับปรุงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน ประโยชน์ของตัวบ่งชี้ นั้น สามารถสรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้มีประโยชน์ในการวัดผลการดำเนินงาน เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนางาน การกำหนดนโยบายและเป้าหมาย การวางแผน การกำกับดูแล การประเมินผล และการประกันคุณภาพ

ดังนั้นมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นแหล่งผลิตบัณฑิต และควรผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพในการออกมารับใช้สังคม และพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งบัณฑิตคณะพลศึกษาทุกหลักสูตร ทุกวิชาเอกต้องทำงานกับคน ต้องสอนหรือแนะนำ นักเรียน เยาวชน และประชาชน ทั้งในด้านพลศึกษา สุขภาพ การออกกำลังกาย กีฬา และการสาธารณสุข ตามโรงเรียน สถานออกกำลังกาย สถานประกอบการ และชุมชนต่าง ๆ บัณฑิตจึงต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ ด้านภาษาการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านการเป็นผู้นำ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำให้แก่ นิสิตทุกคนด้วย จึงทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้บริหารคณะพลศึกษาเห็นความสำคัญในการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะ พลศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา และในขณะเดียวกันก็จะเป็นตัวเร่งให้เกิดการสร้างระบบพัฒนานิสิตให้มีความพร้อมมากที่สุดสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประชากรในชั้นสำรวจความคิดเห็น และสัมภาษณ์ ถึงสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา อาจารย์ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านประชาคมอาเซียน จำนวน 18 คน

ขั้นตอนที่ 2 ประชากรในชั้นสร้างการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาศักยภาพนิสิต ผู้เชี่ยวชาญด้านประชาคมอาเซียน และอาจารย์ประจำคณะพลศึกษา จำนวน 22 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำสู่อาเซียน และรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อนำไปทำแบบสำรวจความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์ถึงสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา และสามารถนำมากำหนดเป็นองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ โดยขั้นนี้แบ่งออกเป็น

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ และประชาคมอาเซียน
2. สร้างแบบสำรวจความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 18 คน ถึงสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา
3. ทำการวิเคราะห์เพื่อให้ได้กรอบขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการสร้างการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา มาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยกำหนดเป็นองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์
2. นำร่างแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา และให้คำปรึกษาแนะนำอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์มากที่สุด

3. ส่งแบบสอบถามถึงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน รอบที่ 1 รอบที่ 2 และรอบที่ 3 โดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ส่งด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และส่งด้วยตัวเอง พร้อมทั้งมีจดหมายขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ในแบบสอบถามนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ และมีข้อความปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ อย่างมีอิสระ

4. รวบรวมแบบสอบถามและนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยควอไทล์ (Intertquartile range) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรอบนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด (ค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป) และมีความสอดคล้องกันสูง (ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา) มากำหนดเป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ การกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของความคิดเห็น มีดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

5. ผู้วิจัยได้องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา

6. นำแบบสอบถามการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา ทั้งฉบับไปหาค่าความเที่ยงตรง (Reliability) ได้ค่าครอนบาค แอลฟา (Cronbach's Alpha) ที่ .983

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับบุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ส่งแบบสำรวจความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์ให้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา อาจารย์ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต และอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านประชาคมอาเซียน จำนวน 18 คน
3. ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน เพื่อนำไปใช้กับเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ ส่งด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และส่งด้วยตัวเอง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดเวลาในการส่งคืนแบบสอบถาม จำนวนผู้เชี่ยวชาญ 22 คน ได้รับคืนครบทั้ง 22 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา ขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 22 คน ที่มีต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา โดยมีองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ โดยคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยการหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์รายชื่อ

1.1 ค่ามัธยฐาน มีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมาก
- 2.50 – 3.49 หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ การพิจารณาความสอดคล้องของคำตอบกำหนดเกณฑ์แสดงค่าความสอดคล้อง ดังนี้

- ตั้งแต่ 0.00 – 0.99 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อตัวบ่งชี้มีความสอดคล้องกันสูง
- ตั้งแต่ 1.00 – 1.50 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อตัวบ่งชี้มีความสอดคล้องกันปานกลาง
- ตั้งแต่ 1.51 ขึ้นไป ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อตัวบ่งชี้มีความสอดคล้องกันต่ำ

เกณฑ์การพิจารณาการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา คือ ตัวบ่งชี้ที่มีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา

1.3 นำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยงตรง (Reliability) ได้ค่า Cronbach's Alpha ที่ .98

ผลการวิจัย

สรุปผลของการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียนของนิสิตคณะพลศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก 21 องค์ประกอบย่อย และ 63 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. องค์ประกอบหลักด้านบทบาทความเป็นพลเมืองอาเซียน

1.1 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

- 1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของประชาคมอาเซียน
- 1.1.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปฏิญญาอาเซียน
- 1.1.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำขวัญอาเซียน วันอาเซียน สัญลักษณ์อาเซียน และธงอาเซียน
- 1.1.4 ทราบถึงที่ตั้งสำนักงานใหญ่อาเซียน
- 1.1.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิศาสตร์และภูมิอากาศอาเซียน

- 1.2 กลไกขับเคลื่อนการทำงานของอาเซียน
 - 1.2.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน
 - 1.2.2 เข้าใจถึงกลไกการทำงานของอาเซียน
 - 1.2.3 มีความเข้าใจเกี่ยวกับ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน
 - 1.2.4 มีความเข้าใจและทราบถึงคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน
 - 1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอาเซียนและประเทศอื่น ๆ
 - 1.3.1 เข้าใจและทราบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน
 - 1.3.2 เข้าใจและทราบเกี่ยวกับความสัมพันธ์อาเซียน +3 และ +6
 - 1.4 ผลกระทบของประชาคมอาเซียนต่อประเทศไทย
 - 1.4.1 ผลกระทบในด้านบวกและลบ
 - 1.4.2 บทบาทของประเทศไทยในประชาคมอาเซียน
 - 1.5 ปัจจัยเสริมความสุขของคนในอาเซียน
 - 1.5.1 มีความรู้และทราบถึงแหล่งท่องเที่ยว แหล่งอาหาร และวิถีชีวิตของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน
 - 1.5.2 มีความรู้และทราบเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน
2. องค์ประกอบหลักด้านภาวะผู้นำ
 - 2.1 ทักษะพื้นฐานภาวะผู้นำ
 - 2.1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้นำ
 - 2.1.2 มีความรู้ความเข้าใจและสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ได้
 - 2.1.3 มีมนุษยสัมพันธ์
 - 2.1.4 มีความมั่นใจในตนเอง
 - 2.1.5 มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และองค์การ ทำงานด้วยหลักธรรมาภิบาล
 - 2.2 ทักษะสำคัญของผู้นำ
 - 2.2.1 มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเทคนิคการปฏิบัติงานตามสายงาน
 - 2.2.2 มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับมนุษย์ การจูงใจ การเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์
 - 2.2.3 มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ
 - 2.3 การพัฒนาผู้นำกับการเปลี่ยนแปลง
 - 2.3.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การกับการเปลี่ยนแปลง
 - 2.3.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลง
 - 2.3.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง
 3. องค์ประกอบหลักด้านการสื่อสาร
 - 3.1 ความเป็นเลิศทางการสื่อสาร
 - 3.1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศการสื่อสาร
 - 3.1.2 มีความรู้ความสามารถในการรับฟัง การเข้าใจ การสนทนา การสรุปประเด็นต่าง ๆ

- 3.1.3 มีความสามารถในการพูดในที่ชุมนุมชน หรือที่สาธารณะ
- 3.2 การสื่อสารด้วยภาษาไทย
 - 3.2.1 มีความสามารถในการอ่าน การพูด การฟัง และการเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง
 - 3.2.2 มีความเข้าใจในการแปลความหมาย และสรุปประเด็นภาษาไทยได้ถูกต้อง
- 3.3 การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ
 - 3.3.1 มีความสามารถในการอ่าน การพูด การฟัง และการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
 - 3.3.2 มีความเข้าใจในการแปลความหมาย และสรุปประเด็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
- 3.4 การสื่อสารด้วยภาษาประเทศอาเซียน
 - 3.4.1 มีความสามารถในการสื่อสารภาษาประเทศอาเซียน อย่างน้อย 1 ภาษา
- 3.5 การสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 3.5.1 มีความสามารถในการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ถูกต้อง
 - 3.5.2 มีความเข้าใจและแปลความหมายเทคโนโลยีสารสนเทศได้ถูกต้อง
 - 3.5.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมในการนำเสนอและการใช้ข้อมูล
- 4. องค์ประกอบหลักด้านการทำงานเป็นทีม
 - 4.1 กลยุทธ์การทำงานเป็นทีม
 - 4.1.1 มีการวางแผนในการทำงานเป็นทีม ร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำ
 - 4.1.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการทำงานเป็นทีม
 - 4.1.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์และอุปสรรคในการทำงานเป็นทีม
 - 4.2 กรอบแนวคิดในการทำงานเป็นทีม
 - 4.2.1 มีความสามารถในการเรียนรู้การทำงานเป็นทีม
 - 4.2.2 มีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะในการเป็นผู้นำและผู้ตามของทีม
 - 4.2.3 มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในทีม
 - 4.3 การสร้างและพัฒนาทีมงาน
 - 4.3.1 มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการพัฒนาทีมงาน การประสานงานภายในทีมและระหว่างทีม
 - 4.3.2 มีความสามารถเกี่ยวกับการสื่อสารภายในทีมและสื่อสารระหว่างทีม
 - 4.3.3 มีความเข้าใจและตระหนักถึงการตัดสินใจร่วมกันของทีม
 - 4.3.4 มีความสามารถในการนำความรู้การทำงานเป็นทีมไปใช้ให้เกิดประโยชน์
- 5. องค์ประกอบหลักด้านคุณธรรมและจริยธรรม
 - 5.1 ประโยชน์ความจำเป็นของการมีคุณธรรมและจริยธรรม
 - 5.1.1 ต้องยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องและชอบธรรม
 - 5.1.2 มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์สังเคราะห์วิกฤตการณ์ของสังคมไทยอาเซียนด้วยหลักคุณธรรมและจริยธรรม

5.1.3 สามารถนำประโยชน์ไปประยุกต์จากคุณธรรมและจริยธรรมไปประยุกต์ใช้กับหน้าที่
การทำงานได้

5.2 การส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

5.2.1 สามารถมองโลกในแง่บวก และปรับระดับคุณธรรมและจริยธรรมสู่มาตรฐานสากล

5.2.2 ใฝ่รู้ มุ่งมั่น และรู้จักตนเอง

5.2.3 มีความสามารถสร้างกลไกการตรวจสอบ และใช้เครื่องมือวัดคุณธรรมและจริยธรรม

5.3 ความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยหลักคุณธรรมและจริยธรรม

5.3.1 มีหลักการในการใช้คุณธรรมและจริยธรรมในการทำงาน

5.3.2 มีมุมมองที่เป็นบวกเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

5.3.3 มีความเข้าใจและสามารถกำหนดกลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคม

6. องค์ประกอบหลักด้านคุณสมบัติของนิสิตคณะพลศึกษา

6.1 หลักสูตร

6.1.1 นิสิตมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรที่ตนเองศึกษา

6.1.2 นิสิตควรมีความรู้ด้านหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกันในประเทศ

อาเซียน

6.1.3 นิสิตมีความใฝ่รู้ในหลักสูตรฝึกอบรมเพิ่มเติมและกิจกรรมเสริมต่าง ๆ

6.2 คุณลักษณะเฉพาะของนิสิตคณะพลศึกษา

6.2.1 H = Health มีสุขภาพดี

6.2.2 H = Heart มีจิตอาสา

6.2.3 H = Head มีปัญญาดี

6.2.4 H = Hand มีความสามารถในทักษะวิชาชีพ

อภิปรายผล

ผลการวิจัย พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำสู่อาเซียน
ของนิสิตคณะพลศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก 21 องค์ประกอบย่อย และ 63 ตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ ที่
มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งมีความสำคัญต่อการนำไปพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษา
เพื่อให้ให้นิสิตคณะพลศึกษามีความพร้อมในการมีภาวะผู้นำสู่อาเซียนและพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
อย่างมีศักยภาพและมีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของทริทส์
เชอร์ (Tritscher.1981: 204) ที่กล่าวว่า ตัวบ่งชี้เป็นสภาพที่คาดหวังหรือระดับความสำเร็จที่ประสงค์ให้เกิดขึ้นใน
การดำเนินงาน โดยสามารถใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเปรียบเทียบข้อมูลว่าเกิดขึ้นในการดำเนินงานหรือไม่
ซึ่งแฮร์ริสัน (Harrison. 1996: 204) ได้เสนอแนวคิดว่าการสร้างและการพัฒนาตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ เป็นการสร้าง
และพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานอันเป็นกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถานศึกษามีข้อมูลพื้นฐาน
(Baseline data) ที่จะใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันได้เป็นอย่างดี ตัวบ่งชี้เป็นเครื่องมืออีก
ประเภทหนึ่งที่ใช้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ซึ่งทวิตลิปป์ กุลนภาดล (2547) พบว่า ตัวบ่งชี้ประกอบด้วย 5

องค์ประกอบ คือ มีความอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบตรวจสอบได้ และความโปร่งใสในการบริหารกิจการ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารกิจการที่ดีสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดีสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีจำนวน 95 ตัวบ่งชี้

สอดคล้องกับเพทาย ทองมหา (2554) ได้สรุปงานวิจัยว่า ตัวบ่งชี้คุณภาพการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาจังหวัด มี 74 ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนคุณภาพการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาจังหวัด และมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับอารักษ์ อินทร์พุง (2554) ได้พบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษานอกระบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาระดับพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 17 องค์ประกอบย่อย 92 ตัวบ่งชี้ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับบทความเมื่อไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนกับทิศทางการพัฒนานิสิต ที่กล่าวว่า การพัฒนานิสิต คือ ทำให้นิสิตเกิดพัฒนาการรอบด้านของความเป็นมนุษย์ คือ พัฒนาการทางการเรียนรู้ พัฒนาการทางความคิด พัฒนาการทางสติปัญญา พัฒนาการทางอารมณ์ พัฒนาการทางบุคลิกภาพ พัฒนาการทางจิตสำนึก รับผิดชอบ พัฒนาการทางสังคม บทบาทของนิสิตนักศึกษาที่สำคัญในการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน คือ สร้างโอกาสในการรับรู้ด้านประชาคมอาเซียน ส่งเสริมให้มีกิจกรรมเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียนผ่านกิจกรรม นิสิตนักศึกษา สร้างผู้นำแห่งอนาคต สร้างโอกาสเรียนรู้ สังคมพหุวัฒนธรรม วินัยที่นิสิตนักศึกษาควรเรียนรู้ สำหรับสังคมพหุวัฒนธรรม เสริมสร้างแนวคิดการพัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดศักยภาพที่เพียงพอ พัฒนากิจกรรมพัฒนานิสิต เพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง เสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษ ภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะความชำนาญที่สอดคล้องกับการปรับตัว และการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม การปรับตัวกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล การพัฒนาเยาวชนในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มศักยภาพ (จิรวัดน์ วีรังกร. 2556)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางที่จะทำให้นิสิตคณะพลศึกษามีศักยภาพเต็มที่ตามตัวบ่งชี้ที่พึงประสงค์ โดยคณะพลศึกษาต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. คณะพลศึกษาควรจัดหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำเพื่อทำให้นิสิตมีความพร้อมในการที่จะจบเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและเหมาะสมในการที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. คณะพลศึกษาควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนในการพัฒนาหลักสูตร พัฒนานิสิตเพื่อให้นิสิตมีศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน
3. คณะพลศึกษาควรจัดสิ่งแวดล้อมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอในการที่จะสนับสนุนคณาจารย์และนิสิตเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างยั่งยืนและพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำของนิสิตในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2555, จาก <http://www.moe.go.th>
- จิรวุฒน์ วีรังกร. (2556). **เมื่อไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนกับทิศทางการพัฒนาหลักสูตร**. สืบค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2556, จาก http://dtd.sa.ku.ac.th/index.php?option=com_content&view=article=28&Itemid=29
- จีระ หงส์ลดารมภ์. (2549). **ภาวะผู้นำเยาวชนที่เทพศิรินทร์พุดแค**. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2556, จาก <http://www.gotoknow.org/blog/chirakm/68858>
- ทวีศิลป์ กุลนภาดล. (2547). **การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดีสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพทาย ทองมหา. (2554). **การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการบริหารงานของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาจังหวัด**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- แพรวภัทร ยอดแก้ว. (2556). **การพัฒนาพลเมืองอาเซียนและพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน**. โครงการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ หัวข้อ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. 15-16 กุมภาพันธ์ 2556.
- มานิต บุญประเสริฐ. (2550). **การพัฒนาภาวะผู้นำในระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2553). **ความคาดหวังต่อบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต**. สืบค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://blog.eduzones.com/futurecareer/20923>
- รุ่งรังษี วิบูลย์ชัย. (2544). **การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมของคุณภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ่ายเอกสาร.
- วรวิมล จิรสัจจธรรม.(2553). **การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะภาวะผู้นำเยาวชนในโรงเรียนอาชีวศึกษาคาทอลิก**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2547). **คู่มือพัฒนาตนเองและพัฒนาภาวะผู้นำ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์สายธาร.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2555). **การศึกษาเพื่ออาเซียน: หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม**. กรุงเทพฯ ฯ :กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2555, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=395>
- สายสมร ศักดิ์คำดวง. (2551). **การพัฒนาตัวบ่งชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. ปรินญานิพนธ์ ศษ.ด. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สุรัชย์ คุ่มสิน. (2546, กันยายน-ธันวาคม). วิฤตภาวะผู้นำ: อุปสรรคในการปฏิรูปสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2(6):13-20.
- เสถียร แป้นเหลือ. (2550). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำสำหรับผู้บังคับการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารักษ์ อินทร์พยุง. (2554). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษานอกระบบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. (การศึกษาระดับปริญญาโท). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Binns, J. (2008). **The ethics of relational leading: Gender matters.** Gender, Work & Organization, 15(6), 600-620.
- Daft, Richard. (2011). **Leadership.** 5th ed. China: China Translation and Printing Services Limited.
- Harrison, Collin. (1996). "Academic support Services," in **Higher Education Management: the Key Elements.** pp. 192-204. Buckingham: The Society for Research into Higher Education and Open University Press.
- Trischer, D. (1981). "Strategies for Assessing Performance at your own Institution," in **Institution Assessment for Self-Improvement: New Directions for Institutional Research.** Edited by Miller, R.I. London: Jossy-Bass.
- Yukl, Garry. (2006). **Leadership in Organizations.** 6th ed. New Jersey: Prentice-Hall.